

יום שישי 2.10.20 **סובב הולך 154...**

"טרומ סגר..." צילם מתי

באנו לברך ויצאנו מבורכים.
במשך השבוע ביקרנו בבית החם איחלנו לותיקים
שנה טובה ושרנו יחד,
עברנו גם בין ענפי המשק השונים כדי לברך וזכינו
ללמוד על הכנת המזרעה לזריעת החיטה בשדה,
להבין כיצד חותכים ברזל בקרן אור,
ובאילו כלים משתמשים,
איך מתקנים במוסך מכונית שנפגעה ועוד ועוד.
זכינו בקהילה מחבקת ותומכת!

בוקר טוב, בהמשך לתפיסת הוועד של התפתחות, הוקם צוות שמות לרחובות בקיבוץ. מצורף סיכום הישיבה הראשונה וסקר קצרצר למילוי...תודה לשותפים ובהצלחה

פנייה לציבור –

צוות שמות לרחובות דביר לכל חברי ותושבי דביר שלום, בימים האחרונים הוקם צוות למטרת קביעת שמות רחובות דביר, מספור הבתים ויצירת כתובת מסודרת להגעה לכל בית ובית ביישוב.

אנו סבורים כי עם התפתחות דביר והרחבתו הצורך בכתובת מסודרת הופך ברור, וכן כי הכתובת "אחרי הצריף הירוק קח ימינה ושם תחפש מגרש משחקים" כבר אינה עונה על הצרכים.

הדבר חשוב הן בהיבט התפעולי / התחבורתי, כגון קבלת אורחים, שליחים וספקים, והן אפילו בהיבט הביטחון האישי, כגון הצורך בהגעה מהירה ומדויקת של אמבולנס.

חשוב לציין כי אין כוונה לבטל את תאי הדואר וכי הדואר בדביר ימשיך להתנהל במתכונתו הנוכחית.

על הצוות נמנים:

שמוליק צ'רניץ', ליאור חיון (יו"ר האגודה), עוזי הניג - מנהל האגודה, אשרה קרימרמן, אינה פרילוצקי, אנה שירטו, בתיה פרנק, הלה גרבי, אסף שמולביץ, יוסי לוי, מירי בקון, עפרה מלכא, שירלי רוט, רביב זדה, גיל לפיד, ירון עלימה, נפתלי זר ושי בלבן - רכז הצוות.

הרצינול מאחורי הצוות הנו מחד לא להשאיר את קביעת שמות הרחובות בידי ועדה של שלושה או ארבעה איש בלבד, ומאידך ברור כי לא ניתן לבצע זאת תוך התדיינות מול כל הציבור על כל שם ורחוב.

לפיכך הוקם צוות הכולל הן חברים ותיקים והן תושבי הרחבה, בטווח גילאים רחב, ותוצאות עבודתו תובאנה לאישור הציבור בכללותו. התהליך כולו מתנהל בתחילה ברמה הפנים-יישובית ורק לאחר מכן מול הגורמים הרשמיים במועצה ובמשרד הפנים. בכוונתנו להיעזר גם בניסיונם של קיבוצים אשר ביצעו תהליך דומה לפנינו.

בנוסף,

ישנן מספר החלטות וקביעות שברצוננו לשתף בהן את כלל חברי האגודה באמצעות פנייה זו ובביצוע "סקר" אינטרנטי קצר.

תהליך זה יבוצע כפעם בפעם באותן נקודות החלטה, אשר לדעת הצוות רצון מרבית הציבור משמעותית בהן ותהווה הנחיה והכוונה לעבודת הצוות:
א. ראשית, האם לדעתכם יש להכניס לתהליך זה גם קביעת שמות לשכונות בדביר, כלומר שינוי השמות ההיסטוריים אך הבלתי רשמיים - סברה ושתילה, דמעות ואושר וכו'.

קביעת שמות חדשים לכל השכונות כולל שכונת ההרחבה והשכונה העתידית בין ההרחבה ל"שיכון 2000" שרחובותיה נסללים כעת. תיבחן מחדש הגדרת השכונות השונות וייתכן ששכונות "היסטוריות" תאוחדנה תחת שם חדש אחד.

ב. שנית, אנו מבקשים הצעת נושאים לשמות - כלומר לדוגמה שמות מן הטבע, ציפורים, חיות, נחלי ישראל או הרים בנגב וכו'. בשלב זה בבקשה להתמקד בנושאים בלבד ולא לרשום שמות ספציפיים. הכוונה לאסוף ולדון בהצעות אלו בתוך שבוע מפרסום שאלון זה. אנא ענו על השאלון המצורף, בברכה,

צוות שמות רחובות דביר

מצרף שאלון לציבור

להתייחסותכם לפני הפצה

<https://docs.google.com/forms/d/1ccq-6m9IQjAdSGMXDIHwxnUCUr177QWMJEYAy18XZ7E/edit?usp=sharing>

כל שכונה ושמה ההיסטורי

סברה ושתילת

דמעות ואושר

דביר 2000

שכונה

צפונית

מדורגים

רביד-כוננית

מקופחים

שומר'יה

צעירים

לכל המעוניינים בספרים מהספריה

עקב התגברות הקורונה שיטת העבודה שלי
בספריה השתנתה.

אתם מוזמנים להזמין ספר רצוי או ספר של
סופר מסוים או זאנר רצוי ואני מבטיחה להשאיר
לכם בתא דואר שלכם או בארון החיצוני
שבכניסה לספריה.

אנא ציינו שם פרטי/ שם משפחה. תודה.

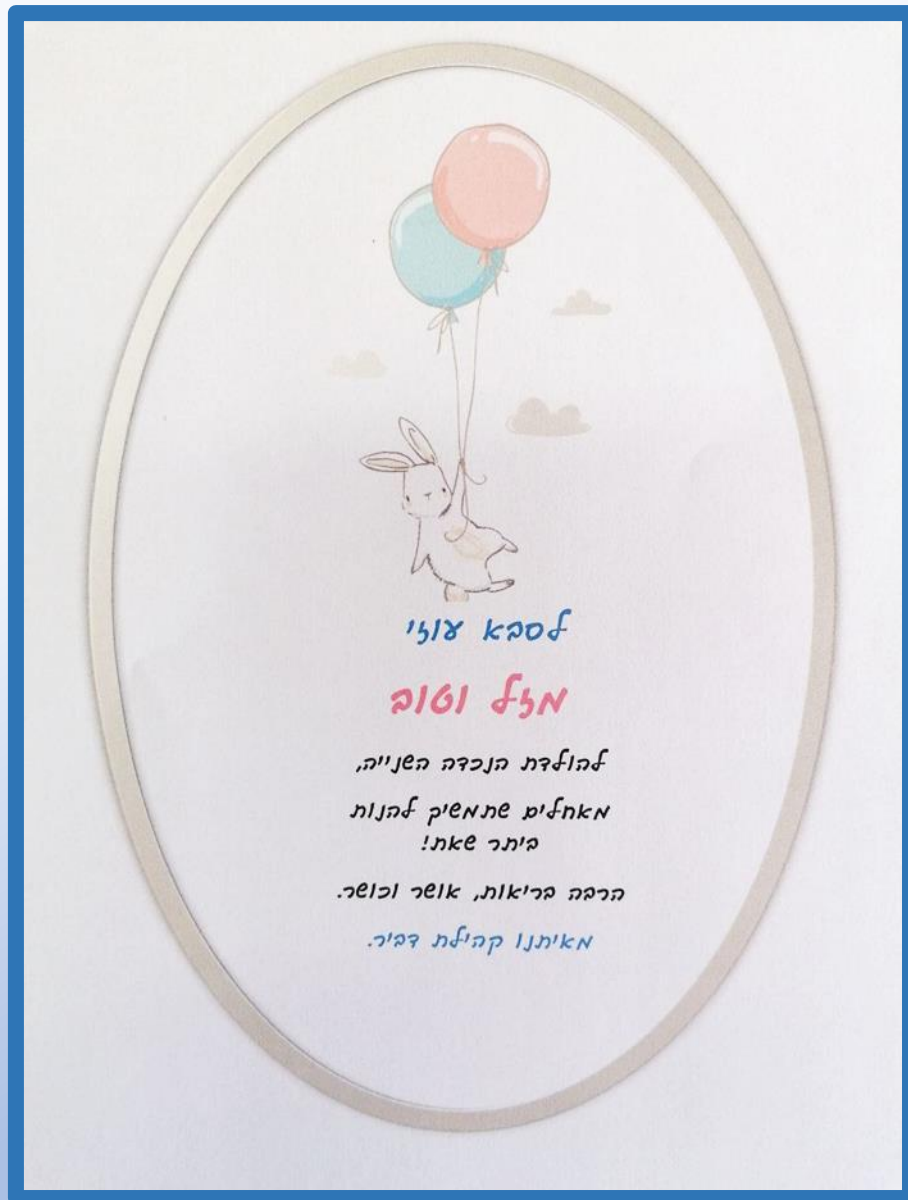
ניתן להתקשר אלי או לשלוח וואסאפ -052
8105543. גמר חתימה טובה. שרה

שרה תבורכי על העבודה הנפלאה שאת עושה
בספריה !

תודה ! 🙏

מצטרפת ❤️

מצטרפת לתודות ולהערכה הרבה לשרה על
העשייה 🙏

עבודות קטיף/ אסיף החחובה
מתוכננות להימשך בשבוע הבא
בימים שני ושלישי.
בינתיים השבוע יש לכם שקט...

שלום לכולם.
סכך לסוכות פרטיות, משפחתיות:
ניתן יהיה לקחת ליד מגרש הכדורגל בצד
הדרומי,
החל מהשעה 14.00.
חג סוכות שמח לכולכם
ושמירה טובה על הבריאות.

עדכוני חינוך להורים לגבי הסגר שהחל בראש השנה תשפ"א להורים שלום,

עקב החלטת הממשלה על הסגר, מה-09.17 נסגרו מערכות החינוך ביישוב, והצוותים יצאו לחל"ת. ברצוננו לעדכן לגבי שני נושאים נוספים הקשורים לסגר ולמערכות החינוך בתקופה זו: החזרי תשלומי הורים:

הנהלת החינוך פועלת על פי עקרונות שגובשו בסגר הקודם (לינק), בהקשר של החזרי תשלומי ההורים והוצאת עובדים לחל"ת.

הצוות הכלכלי בודק את נתוני התזרים ואת הנדרש כדי לקיים את העקרונות, ובהתאם לכך הוחלט:

א. לא ייגבו תשלומים עבור מערכות החינוך מחודש אוקטובר ועד שיאושר להתחיל להפעיל מחדש.

ב. החלטה זו כוללת את מערכת הגיל הרך, החינוך החברתי שלדג והמוסד.

ג. לגבי הימים שבהם המערכת לא פעלה בחודש ספטמבר – תתבצע בדיקה לגבי המאזן כדי להעריך את היכולת התזרימית להחזיר כספים, והחזר יינתן בהתאם.

ד. עדיין נדרשת הקצאת כספים לטובת רציפות המערכות – כפי שהוגדר ופורסם גם בסגר הקודם.

הפעלת שמרטפיות עבור עובדים בתחומים המוגדרים חיוניים ע"פ הנחיות משרד הבריאות:

א. בתחילת הסגר המועצה ביקשה מהיישוב לבחון אפשרות לפתיחת שמרטפיות עבור ילדים לשני בני זוג אשר עובדים במשרד הבריאות או בתחום הרווחה.

ב. בהמשך נעשו התאמות ושינויים בהגדרות, ועד היום אין הגדרה מפורשת וברורה מהרשויות לגבי הקריטריונים.

ג. נעשה סקר ומיפוי על-ידי המועצה, ורשימת משפחות הועברה לנו לבחינת היכולת להפעיל שמרטפיות.

ד. בהתאם למיפוי שבוצע, ולאחר בחינת אילוצים של כח-אדם ותקציב, הוחלט להפעיל שתי שמרטפיות עבור משפחות שנקבעו במיפוי ובהתאם לקשר עם המשפחות כדי לוודא את הצרכים הרלוונטיים לכל גיל.

ניתנה עדיפות למענה עבור עובדי צוותים רפואיים העוסקים בקורונה.

ה. לצערנו, אין אפשרות לתת מענה לכל המשפחות – ואנו רואים ושומעים את הצרכים והקשיים העולים

ממשפחות רבות לגבי הדרישות לצאת לעבוד והצורך לטפל ולהיות עם הילדים בבית באותו הזמן. אך

החלטנו לנסות ולתת את המענה הכי מורחב שאפשר במסגרת המגבלות, ונוצר מצב שבו חלק

מהמשפחות מקבלות מענה וחלק לא.

הנושא מורכב, וכואב ומבקשים לקבל בהבנה את המצב וההחלטות.

מבקשים גם סליחה אם נעשתה טעות או משפחה נפגעה מההחלטה.

בברכת בריאות טובה ושלמה לכל,

וועד האגודה ומועצת חינוך

מילה טובה!

שלושה "משוגעים" לדבר
שבפורים קוראים את
המגילה וביום כיפור דואגים
לבית לתפילה.
כשהקורונה דורשת התאמה
לדרישות ומזג האויר חם, חם
מאוד.
תודה לכם:
משאלה, דוידי ואבי
שבאמונה וברצון גדול -
אפשר לעשות כמעט הכל.

קהילת דביר,
חתימה טובה לכולם
ובאותה נשימה אנו רוצים
להודות מקרב לב
לשלישייה שמנצחת מדי שנה
בשנה ביד רמה
על תפילת יום הכיפורים
כנהוג במסורת היהודית.
אין ספק שבשנה זו היו לא מעט
מהמורות עקב "הקורונה"
ולמרות זאת
התפילה התבצעה במסירות,
וברגש רב
אכן היה מרגש הקהילתיות
שהייתה בתפילה וכל מה
שמלווה
אף זכינו לתיעוד 😊
תודה לכם: איפרגן, דוידי
ושמעון 🙏🙏
שתמשיכו כל שנה בשנה
לבצע מסורת זו בשליחות
נאמנה
שנה טובה לכולם
תודה צוות איפרגן-דוידי-
שמעון!!!
כל שנבקש... לו יהי!!!

הי יגאל רציתי למסור את תודתי על התפילה היפה והנעימה. אני שמחה לשמור על המסורת יחד איתכם ולהרגיש בבית, במקום לחפש בית כנסת זר מחוץ לקיבוץ. חזקו ואמצו והמשיכו כך גם בשנה הבאה! אנא מסור את הודעתי גם לשניים האחרים, אין לי את המספר שלהם תודה וגמר חתימה טובה, מאיה רבינס

אבי איפרגן: ערב טוב וגמר חתימה טובה .
בנימה אישית ובעין חילונית , שאפו למארגני יו"כ .
ההתכנסות (לא יכולה לכתוב בית כנסת על אף שמדובר באותו שורש ....) במוסך , היא חשיבה יוצאת דופן , מה שנקרא מחוץ לקופסה .

ראיתי על השולחן את דאגתכם לכיפות , מחזורים וודאי בפינה נסתרת היה בקבוק מים ליתר ביטחון .

עשרות רבות של אנשים וילדים השתתפו באופן פעיל וסביל (ברחבה בחוץ) תוך שמירה על הנחיות הקורונה . קהילתיות במיטבה !!

כל הכבוד לכם 🙏 מירי בקון

קהילת דביר, חתימה טובה לכולם
באותה נשימה אנו רוצים להודות מקרב לב
לשלישייה שמנצחת מדי שנה בשנה ביד רמה על
תפילת יום הכיפורים.

כנהוג במסורת היהודית.

אין ספק שבשנה זו היו לא מעט מהמורות עקב
" הקורונה" ולמרות זאת התפילה התבצעה

במסירות, וברגש רב

אכן היה מרגש הקהילתיות שהייתה בתפילה וכל

מה שמלווה אף זכינו לתיעוד 😊

תודה לכם:

איפרגן, דוידי ושמעון 🙏🙏

שתמשיכו כל שנה בשנה לבצע מסורת זו
בשליחות נאמנה שנה טובה לכולם.

יגאל תודה רבה על הכל... זכיתי בחיי להתפלל ביום כיפור במגוון רחב של קהילות. בתי מדרש, קהל דתי, קהל חילוני, בהיכלים מפוארים יותר ובהיכלים מפוארים פחות. כאן אתמול חוויתי משהו אחר וחזק. מצד אחד, אחד הצומות היותר קשים שהיו לי בשנים האחרונות, מצד שני, וזה שיא אישי, לא הרגשתי שובע מלהיות בבית הכנסת ולא זוכר כיפור שבו שהיתי כל כך הרבה זמן בבית הכנסת. תודה וישר כח. מסור בבקשה גם לאבי ושמעון

Dror Bendler

בעת תקיעת שופר צילם: דרור

שיירת השלום של 80 מכוניות
יצאה מלהבים ועברה
בבאר שבע נתיבות ושדרות

מנותקים
נמאסתם! יבן

לוחמי החופש בפעולה (שלצערי נכשלה)

מילה טובה !

בדרך לכנסת. אתנו מינץ ופרידה, דגן, בקון ומושי

אחי גיבורי התהילה

(מוקדש לאמיר השכל, אורלי בר לב ואסף אגמון)

לאיש שהשכיל שנים להפגין וסימן את הדרך,
לאישה שהיתה אור לי וקולה לא פסק להדהד,
למי שאסף וקיבץ אנשים עם מצפון ועם ערה,
להם להצדיע לחזק ואותם להוקיר לכבד.

לעשרות ומאות אלפי מפגינים ותומכים,
הצרים על בלפור, קסריה ומעל לכול גשר.
נושאי הדגלים, השלטים ומפיצי המסרים,
בזכותכם התקווה לעתיד של שלווה ושל אושר.

אל תיפול רוחכם כי קרוב הוא היום,
נמגר את החושך, נהדוף חורשי מזימות.
לא לשוא נפלו גיבורים, ודאי יוגשם החלום.
נבנה ארצנו ארץ מולדת על אף ולמרות.

23.9.2020

ה' בתשרי תשפ"א

לכבוד: מובילי קהילת הקיבוץ

אחרי יותר מחצי שנה של זמן קורונה ובתחילתה של שנה חדשה, אנו רוצה להפנות את המבט ואת הלב אליכם – מובילי קהילת הקיבוץ ולהגיד תודה.

תודה,

שקהילה תומכת, כזו שמיישמת באופן יומיומי את ערכי העזרה ההדדית והשותפות לדרך, אתם נרתמים ותומכים גם באוכלוסייה המזדקנת וביניהם ההורים שלנו.

תודה, שגם בימים הראשונים של המתח וחוסר הוודאות, ידעתם לקיים את השמירה על ביטחונם ובריאותם של אלה שהוגדרו "אוכלוסייה בסיכון".

אומרים שחוזק השרשרת נמדד בעמידתה של החולייה החלשה -

ובכן אותה חוליה, שלאורך השנים בנתה בכוחות אדירים ויצרה את שרשרת הקיבוץ לדורותיו, עכשיו פגיעה יותר מחוליות אחרות.

בעזרתכם ובעזרת אנשי פעולה וקסם כמו שרה'לה בלואין שמרכזת ומפעילה את מועדון הוותיקים גם בעת המורכבת הזו, דניאלה ארביב ברווחה ובבריאות, צוות צח"י העוזר ותומך בתקשורת והפצת הודעות ולחברים שתרכמו ולא הזכרתי כאן,

חוליה זו עדיין ממשיכה לפעול ולתרום בדרכה לשרשרת כולה.

שמחנו לשמוע שנערות ונערים מתמדים מגיעים ועוזרים בעבודות וצרכים שונים. אצל הצ'רניצים התקבלה בשמחה העזרה בגינה!

אנו שמחים לראות את הורינו במקום שמעריך ומוקיר אותם על פועלם כמו גם מכבד את זיקנתם.

כבני קיבוץ שבחרו לחיות את חייהם במקום אחר אך מקפידים על קשר משפחתי רצוף, אנו מודים לכם על הטיפול והתמיכה בהם.

בהערכה רבה

ובברכת שנה טובה, שגשוג ובריאות טובה

מומו, הדס, יואב וליאור צ'רניץ

" אחרי החגים יתחדש הכול " –
הוותיקים קיבלו את השנה החדשה באירוע מיוחד ומרגש עם שירה
בציבור בהנחית עידו מרקו.

תודה לעידו מרקו ותודה ל"עמותת ותיקי בני שמעון" בניצוחה של בר
שיזמה את האירוע, שהתקיים בבתים החמים ביישובי המועצה.

כמיטב המסורת, בונים סוכה

עבודות הפיתוח ממעוף הציפור...
(או הרחפן במיקרה דנן..)

יוזמה מבורכת!
שווה להכנס ולמלא את
הסקר

סליחה, איך הגעת לפה?

איך מגיעים אצלך באזור ממקום למקום? איך אתם מתניידים? האם זה פשוט ונוח או מסורבל?
נשמח לעזרתכם בנושא, על ידי מילוי סקר קצר.

צוות החדשנות של אשכול נגב מערבי, המשותף גם למועצה/לרשות שלנו, פועל למציאת
פתרונות שיביאו לשיפור תחום התחבורה וההתניידות במרחב, למען איכות חייכם, התושבים.

על מנת שנוכל ללמוד מהם הצרכים שלכם בנושא, ועל מנת להציע פתרונות שיענו על הצורך
האמיתי שלכם, נשמח אם תקדישו כמה דקות מזמנכם.
כדי להתחיל את השאלון לחץ על הקישור הבא

<https://forms.gle/J9n83RaD5WS5fgzz9>

בין ממלאי הסקר יוגרלו פרסים שווים
אנו מודים לך אישית על שיתוף הפעולה,
צוות חדשנות אשכול נגב מערבי.

Dror Bendler

דרור, רץ, מצלם ומצטט

"...את קרובה אל קו
הגבול שבויה, קסמו של
המדבר.

את עמוד האש לפני
המחנה - בראשית את.
מסיתה אל קו המים
והאש לא תבער.
את הלהבה והלהב"...

זאב נחמה, ציפור מדבר

* אבל שום דבר לא הכין אותו לקראת יום הכיפורים שיבוא.*
* הוא קם ביום ראשון בבוקר ומרגיש שהוא כבר לא עם.*
* הוא לבד, עם מחשבותיו, עם פחדיו.*
* הילדים כבר עזבו את ביתו.* * איש איש בביתו שלו עם משפחתו.*
* את נכדיו הוא לא יכול לחבק.*
* אפילו רופא הוא כבר לא רואה.*
* קורונה ברקע, חולים, מתים.*
* ראש ממשלה רדוף, עקשן, קנטרן.*
* סגר פה וסגר שם.*
* חברי כנסת משתוללים ומאשימים זה את זה ואת מחצית העם או
מחצית ממה שנשאר מהעם...*
* הוא קם בבוקר יום ראשון ומלטף את פדחתו,*
* מנגב דמעה שזלגה מעצמה על לחיו,*
* חושב על מדינתו,*
* על שבעים שנות חייו שהיו רצופות ורקומות בתוך השמיכה החמה של
המדינה שלו,*
* והוא רואה איך השמיכה הזאת מתפוררת ונפרמת, תפר אחר תפר,*
* וכל מה שהוא עמל עבורו כל השנים, להבטיח עתיד נהדר לילדיו
ונכדיו,*
* הופך לנעלם. כמו לא היה מעולם.*
* והיה לו עצוב.*
* ואז הוא שוב קם.*

גמר חתימה טובה לכולם.

(עמרי רז שיתף פוסט זה בפייס: "דברים שקיבוצניקים יודעים.")

קיבלתי מבלי שאדע מי כתב, אבל בעיניי זה ממש מרגש!
אז פירסמתי.

ערב יום כיפור תשפ"א*

* אדם קם בבוקר ורואה שהוא לא עם.*
* הוא בן שבעים וקצת ושום דבר ממה שהוא זוכר כבר לא נשאר.*
* הוא זוכר את תלושי המזון כשהיה ילד, ימי הצנע.*
* הוא זוכר את המעברות, את הצריף הדולף בחורף והלוהט בקיץ.*
* הוא זוכר את מבצע סיני ואת השמיכות הכהות על החלונות.*
* הוא זוכר את ימי התום של בית הספר העממי, את התרמיל החום על
הגב שעבר אליו בירושה מאחיו.*
* את ההליכה לבית הספר דרך השדות והפרדסים.*
* הוא זוכר את בן גוריון ואת מנחם בגין, את הפנקס האדום ואת
הפנקס הכחול,*
* הוא זוכר את התיכון ואת הצבא,*
* את מלחמת ששת הימים*
* את שיכרון הכוח ואת הסטירה המצלצלת של יום הכיפורים...*
* הוא מצא את אהבת חייו, התחתן והוליד ילדים,*
* עבד והתפרנס,*
* גידל את הילדים שהתחנכו היטב,*
* עשה מילואים, יצא למבצעים, איבד חברים, בכה בלילות,*
* והצביע בבחירות.*

כשאורן יעקובי ואני ערכנו את התחקיר ל"סימני דרך", נתקלנו בסיפור שמסביר כיצד כתבה נעמי שמר את **"לו יהי"**. הכוונה היא לא לסיפור שרבים מכירים על איך שניסתה לכתוב מילים ל- LET IT BE ובסופו של דבר החליטה להקדיש להן לחן מקורי משלה אלא בסיפור אחר שהגיע מכינרת מיעקב מלמד ז"ל ומתייחס לטקסט עצמו ובעיקר לשורת הפתיחה שלו שהיא לטעמי אחת השורות היפות ביותר של הזמר העברי. **עוד יש מפרש לבן באופק מול ענן שחור כבד**

זהו הקיץ של 1948 ועמק הירדן הוא בלי שום תחרות המקום הנורא מכולם.

זהו עמק הבכא האמיתי: גיא צלמוות של קרבות ולוויות. מאז תחילת המלחמה איבדה כינרת – הקבוצה שלנו - 14 מחבריה, חלקם הגדול בקושי בני 17 שנלחמו ומתו בסג'רה, בצמח ובפאתי העמק.

הקיבוץ שומם. הנשים והילדים הוברחו לחיפה ובמשק מתארגנת תוכנית מצדה. מי שיישיר מבט אל הרמה יראה עליה נחילי טנקים ומי שיביט במורדותיה יראה שריפות. נהוג לדבר על מלחמת יום הכיפורים כקשה בתולדותינו אבל מי ששרד את תש"ח יודע שהיא הייתה הנוראה מכל. לא רק בגלל כמות המתים העצומה ביחס לגודלה של האוכלוסיה אלא מכיוון שהייתה הראשונה – שלוש שנים אחרי השואה כשלאזרחי הארץ לא הייתה שום מלחמה אחרת להשוואה שתעניק להם פרופורציות וחוסן. איך הסביר לי פעם סבא שלי: כל תושבי הארץ באמת היו בטוחים שזהו עניין של זמן עד שגם כאן תהיה הכחדה. על רקע התפיסה הזאת אפשר להבין מדוע הבריוח החברים את הנשים והילדים ותכננו להצית את עצמם בביתם כשיגיעו הסורים.

בסוף הקיץ הזה כינרת ריקה כמעט לגמרי. מעטים נשארו בה כדי לקבור את ההרוגים היומיים. נעמי שמר היא בת 18 בזמן הזה ושמה עדיין נעמי ספיר. היא בתו של מאיר ספיר – אחד המזכירים המיתולוגים שלנו ואדם שעד היום מתגעגעים אליו בכינרת.

מאיר כשמו כן הוא – אדם מאיר ומואר. חם לב וקר רוח. הייתם רוצים בו כראש ממשלה בעת הזו. תאמינו לי. זהו עוד יום שחור ונורא ושניהם חוזרים מלוויה נוספת. הפעם של בן כתה של שמר. רק מי שגדל בתקופה ההיא בקיבוצים יודע מה משמעות המוות של בן כתה. כשאתה גדל עם ילד מגיל אפס, ישן אתו באותו חדר וצמוד אליו בכל שעות היום האחרות אז הוא אחיך. לשמר מתו כל האחים בתוך חצי שנה: גור מאירוב, זמיר דהאן, דן כינרתי... אין דרך לקום מזה. אפילו למי שבת 18 וכל החיים לפניו (והיא אכן תספר אחר כך שמותם הנורא הלך איתה לכל ימי חייה).

נעמי ומאיר עולים מהחלקה הצבאית הטריה את כל הדרך אל הכרך (ההוא משירה של רחל שבחורף ירבו בו פרחים אבל בחום הנורא של הקיץ הזה הוא מקום הביל ומבחיל) ושם בקצה בית הקברות ניבטת מולם הכינרת ומעליה הרי הגולן העשינים. שניהם מביטים בנוף האפוקוליפטי והבת אוזרת אומץ ושואלת את אביה את השאלה המפחידה מכולן – זו שאסור לשאול מפני שהיא תמוטט את שארית קור הרוח שעוד נשארה כדי לשרוד: האם הוא חושב שהם עומדים למות בקרוב. "הם" – הכוונה היא למשק, לעמק ובסופו של דבר למדינה כולה.

מאיר ספיר מביט אל האגם ושם שטה עדיין סירת מפרש קטנה של אחד מדייגי טבריה - כתם לבן בים הכחול על רקע ענני מלחמה שחורים וכבדים.]

"כל עוד הדייג הזה יוצא כל בוקר עם הסירה שלו למרות המלחמה, אנחנו נחיה" הוא אומר לה. היא לא מבינה לגמרי מאין הוא שואב את הביטחון שלו אבל מספר חודשים אחר כך מתברר שהוא צדק. הדייג נשאר, המלחמה נגמרה ונעמי ספיר נסעה לתל אביב והפכה לנעמי שמר.

עשרים וחמש שנים אחר כך וסוף העולם מגיע שוב.
שר הביטחון אמר זאת בקריה. חורבן בית שלישי. זהו היום השלישי או הרביעי למלחמת יום הכיפורים ושמר מנסה לתרגם בביתה את לנון ומקרתני. היא אמורה להגיע לאולפני רשות השידור ברחוב דה וינצ'י לערב אמנים משודר בחי שנועד – למה בדיוק? לרומם את רוח העם?

שמר לא כתבה אף פעם שירים כדי לרומם את רוח העם. העם להפתעתה רומם את עצמו בעזרת היצירות האישיות ביותר שכתבה ("על כל אלה", חבלי משיח").

שמר עושה מה שאמן גדול צריך לעשות: היא כותבת לעצמה ועל עצמה. הגדולה שלה היא שמבלי משים היא תמיד לוכדת את רוח התקופה ואת קולו של הקולקטיב. היא יושבת ליד הפסנתר בדממת הסלון ובתוך השקט הזה היא שומעת את המשפט שניטע בה לפני 25 שנה אודות סירת המפרש ההיא. היא כותבת את השורה הראשונה של השיר שלה כמו מתוך סיאנס: יפה, פשוטה וברורה, בעלת מקצב מושלם ומנוסחת ממש בקצב הכתבה.

עוד יש מפרש לבן באופק מול ענן שחור כבד

את שאר השיר היא רושמת בשעה ואת הלחן המופלא היא כותבת בחצי שעה נוספת בזמן שהיא יושבת במונית ליד האולפנים, יודעת שמחכים לה ושהשידור החי כבר החל.

"גאון" הוא סופרלטיב שמשתמשים בו על ימין ועל שמאל אבל היא באמת הייתה גאונה. שיר כזה ולחן כזה תוך כדי נסיעה קצרה מרמת אביב לקריה.

מאז שמעתי את הסיפור הזה השורה הזו מלווה אותי כמוטו.

במיוחד בחצי השנה האחרונה. אני לא חושב שאנחנו בעיצומו של חורבן בית כמו ב-73' ובטח שלא כמו ב-48' אבל הכל בהחלט סדוק וגם כעת יש כאן חרבה ברורה.

הדבר היחיד שנשאר לי לעשות **הוא לחפש בזמן הזה את הסירה ואת המפרש.**

עם השנים גיליתי שתמיד ישנו אחד ומכיוון שמדובר במפרש לבן הוא תמיד בולט, במיוחד על רקע שחור. העבודה היא מפרש, הבית הוא מפרש, הגינה מתחת לבית היא מפרש.

כל עוד תתבוננו בסירות האחרות, תוכלו להיאחז בדיעה שהענן השחור יתפוגג בסוף ושגם המלחמה הזאת, כמו שתי המלחמות האחרות תסתיים בסופו של דבר.

החוכמה היא להישאר בסירה שלכם בזמן הזה. גם כשיש מי שמנסה להפיל את כולנו למים.

בתמונה:
הנוף שצילמתי מבית הקברות
של כינרת.
כפי שניתן לראות – הסירה
עדיין שם

© MATI KRIMERMAN PHOTOGRAPHY

השקיעה היפה האחרונה
שהייתה לי .
אי אז ביוני האחרון... מתי

יום שישי 2.10.20

שבת שלום !

"טרומ סגר..." צילם מתי